

1

Գրքող պետք Արամիսիանեան, այժմ իր «պատիւը»՝ «Արձագանքի» էջերումն է որոնում, այն «Արձագանքի», որի ընթերցողներին անդամ նա «դրդալլ է համարում... թէ Արձագանքի» կարդալը դժբաղութիւն է, ապա որքան աւելի մեծ դժբաղութիւն է նրա էջերում հիւրընկալվել և գովարանվելը... Ապա որքան աւելի անպատճութիւն է «Ճարպիկ խմբագրի» (ինչպէս պետք Արամիսիանեանն է ասում) պըօտեկ կցիայի տակ մտնելը....

Գերմանիայում ուսումնասիրած լինելով, բաստում է ամենաընտիր զինի, որը առարի Օդէսայում կարողանում է աշողութաճառել. բայց թէ այս տարի ինչո՞ւ չէ բաստում անցեալ տարիների պէս մեծ քաթեամբ զինի, սկատճառն այն է թէ այս խաղողը շատ թանգ է և որ այս գներով գնելը զինի պատրաստելու համար ձեռնա Անցեալ տարի խաղողի խալվարը 18 րաւելի չը վաճառվեց, այն ինչ այս տարի

Մենք կատարելապէս համաձայն ենք, պ. Ա-
րասխանեան, ձեզ հետ, որ «Արձագանքի» հրա-
տարակելը պ. Յովհաննիսիսամի կողմից մի ճար-
պիկութիւն է, որովհետև այդ ճարպիկու-
թեան չնորհովն է նա ձեզ նմաններին հարկաւոր
ժամանակը իր ցանցը է զցում, հարկաւոր ժա-
մանակը գովարանում, իսկ հարկաւոր չեղած ժա-
մանակը՝ հայնոյում, հալածում....

ԿԲԵՐԸ էք ամենպդ էլ, միմնանց լաւ էք գտել...
Եւ այդպիսիները թոյլ են տալիս իրանց խօսելու «սկզբունքի», «ամողմունքի» և «պատի» մասին....

ՆԱՄՈԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

Հոկտեմբերի 5-ին
Սովորաբար ամեն տարի, երբ սկսվում է սեպտեմբեր ամիսը, Երևանը մի քանի ամիս շարունակ մեռելային անշարժութեան դատապարտված լինելուց յետոյ, սկսում է միանգամից կենդանանալ, հոգի առնել, մի խօսքով մի նոր կեանք ընդունել: Բացի այն որ վերադառնում են ամարանցոց գնացողները, բացվում են ուսումնարանները, հրապարակ են բերվում մթերքները, նոր նոր սկսվում է առեւտուրը, մի և նոյն ժամանակ ըսկափում է այցեկութը, քաղլիւմ են աշնանային բոլոր պտուչները, զլսաւորապէս խաղողը, որը կազմում է Երևանի արդինաբերութեան զլսաւոր ճիւղը: Մկան սեպտեմբերի 15-ից մինչև հոկտեմբերի 15-ը եռանդուն կերպով սկսում է ամեն ոք իր այգին քաղել, խաղողը ժողովնել. ոմանք իրանք են խաղողը արորում և դինի պատրաստում, ոմանք էլ վաճառում են յայտնի գինեգործներին, իսկ մի մասը, զլսաւորապէս թուրքերը, պահում են՝ փոքր առ փոքր հրապարակ բերելու և վաճառելու համար. հենց այս վերջնների շնորհով է, որ մինչև աշնան վերջները, Երևանում կարելի է գտնել ամենալաւ և ամենանոր խաղող, այն էլ էժան գնում:

Այս տարի Երեսնի կրկու յայտնի գինսեպործ-
ներից (թէն կայ մի երրորդն էլ, բայց սա պատ-
րաստում է զլխաւորապէս օղի), միայն մէկն է
խաղող առնում, իսկ միւսը բալորովին հրաժար-
վել է խաղող գնելուց, բաւականանալով միմի-
այն իր այգիների արտադրած խաղողով, չը նա-
յած որ անցեալ տարի մօտ երկու հարիսր խալ-
վարի խաղող գնեց: Այս վերջինը, այն է պ. Կ.
Աքքիկեան, ինքը անձամբ գինսեպործովիւնը

բինչ ։ Փաստեր էք ուզում։ Ահա ձեզ փաստեր։
«Արձագանքին» դուք չէ գալիս որ պ. Գրիգոր
Արծունին ասպարէզ է տայիս «Պատագոր» չու-
նեցող և նոր գրողներին Մենք չենք էլ խօսում
այն մասին, որ «Մշակը» միշտ այդպէս է վար-
իլ, չը խաբվելով համալսարանական դիպլոմնե-
տով։ Բայց արդեօք մեղադրելով «Մշակին» այդ
ամսի մէջ, ինքներդ կատարել էք ձեր ասածքը
—՛չ Դեռ անցեալ տարի, երբ դուք, պ. Յովհանն
փսխան, մի քանի ամսով արտասահման գնացիք,
նշագէս ինքներդ յայտնեցիք, ձեր հրատարակած
Հայոց Արմենական Արքայութեան ամսագիրը՝
«Արձագանքի» խմբագրութիւնը միան-
գամայն յանձնեցիք ձեր աշխատակից և «Արձագան-
քի» սրբագրող պ. Մամէսեանին (Եղբանդաղէ)։
Հարանը մօտ երկը ամիս խմբագրեց «Արձագանքը»
գաշտօնապէս։ Պաշտօնապէս ենք ասում, որովհե-
ռու ձեր թիֆլիսում եղած ժամանակն էլ ինչպէս
աստատ ասում են, նա է կազմում զլիսաւորապէս
«Արձագանքի» համարները։ Այն ժամանակ նոյն
ուկ հասարակութեան մէջ ահազին տրտունչ
արձրացաւ։ «միթէ ոչինչ ուսում չունեցող երէկ-
լայ գործակատարը պէտք է խմբագիր լինի և զե-
րալավարի հասարակութիւնը», ասում էին շատերը
ակ Թիֆլիսում հրատարակվող մի թիրթ, — այն
ժամանակ բանակուր սկսելով «Արձագանքը»
սմբագրող պ. Եկրվանդաղէի հետ, 1500 բուրբ
էջթունի կորած փաղերի առիթով աւելի էլ
իրելով հասարակութեան զանազան շրջաններում

գահնիմում կաթողիկոսին դիմաւորեցին՝ հանայն, տեսուչը, վարժապետները կերտները: Խօսվեցան Հառոեր, որոնց խօսքերով պատասխանեց Կաթողիկոսը, շակերտները երգեր երգեցին:

Տեղական ռուս լրագիրները հաղորդաւայս օրեւոս Թիֆլիս հասաւ. մեր քաղաք ծանօթ չնորհալի երգչունի տիկին Ալիս որը դիտաւորութիւն ունի քանի մի ներ տալ Թիֆլիսում, մասնակցութեամբ նայի յայտնի պիանիստ, պ. Ֆելիքսու

Այս օրերս մտաւ մեր խմբագրատուն

ւանցի, պ. Նղիա Նղիայեանց, և ցոյց տու
մի փայտեայ ոսկեզօծ երկար բաղէտ, ո
երեսում էին տարօրինակ նկարներ Պարմ
մեց մեղ հետեւեալը և իր խօսքերը հաս
համար ցոյց տուեց մեզ մինչև անդամ և
կան վլայականը: Յանիս ամսին 1886
նրա կազմաբարական արհեստամոցին Ար
ևսիեց կայծակը. այդ ժամանակ սեն
անկիւնում դրված էր յիշեալ ոսկեզօծ կ
բագէտը,—և ահա այդ բագէտի վրայով
անցնելով, կատարելապէս փոխեց նրա
գոյացնելով նրա մակերևոյթի վրա ա
մոխրագոյն-արծաթափափայլ տարօրինակ ն
Մենք խորհուրդ տուեցինք պարոնին ց
այդ հաղւագիւտ երեսոյթը ուսումնական
կանց:

Երկաթուղիների վագոններում թուղթ
ինչպէս լսել է «Petersburger Herold»
վերջնականապէս արգելված է հաղորդական

Ճանապարհների մինիստրութեան կողմէ
կարգադրովթիւնը խախտող ճանապար-
կենթարկվեն օրինական սկառասկանատու

Հոկտեմբերի 20-ին, ոռուաց դրամա-
խումբը ներկայացրեց բանկի թատրոնում
Սումբատօվի թիֆլացիներին արգելն
«Մոյք Յնամենիուս» պիեսան։ Ըսդհա-
տեղով խաղը լաւ անցաւ, և զլաւոր
ցողները, ինչպէս Դանիկօվա, Լիւդվիգօվ
կատի իրանց դերերումն էին։ Բայց տա-
դաբար, պ. Ֆօրկատտի ներկայացումն
տարի մինչեւ այժմ միանգամայն անաջող
նում դրամական կողմից։ Թատրոնի
ընդհանրապէս դատարկ է լինում, և եթ
պէս շարունակվի, ի հարկէ այդ թատր
յութիւն ունենալ չէ կարող։ Խնչով բա-
հասարակութեան այդ չը տեսնված ան-
րութիւնը, քանի որ թէ Ֆօրկատտի այ-
վայ խումբը աւելի լաւ է անցեալ տա-
կ թէ այնպէսի պիեսաներ, ինչպէս
«Յնամենիուս» պէտք է գէթ միջակ ա-
տային։ Խումբը պատրաստում է ներկայ-
մատ ժամանակներում «Համեմու».

եթէ, ինչպէս ուրիշներն էին ասում, գումարը և ոչ մի տեղ ուսում չառած մարդու է լսմբազբել մի ամբողջ շաբաթաթերուել ամեն տեսակ հարցեր և պուրլիցիս տաղանդ ունենալ, ապա ինչու միջնակարգ ցում աւարտածները, և մինչև անգամ բարձր գագրոցներում եղած անձինք չեն կարող նայիսատակցել «Ի՞ւակին»:

ինչու, ձեզ սկզ հարցում: Ուղեմն Բնա անուն տանք ձեր այդ վարսունքին: Բայց այդ անունը մնաք չենք թող ինքն ընթերցողը դատէ և ձեզ յա ձեր արժանաւոր անունը....

անդամ չենք կատկածել, որ Բաֆֆիի աշխարհը ձաւթիւնը ձեռք զցելով, պ. Յովհաննիսեան յոյս է ունեցել իր օրգանի աջողութեանը բայց բանը հէնց նրանումն է, որ նա իր սած հետեանքին չը հասաւ, քանի որ Բաֆֆի կապէս չաշխատակցեց «Արձագանքին» այլ փողով վաճառեց այդ շաբաթաթիրթինքին երկու վէպերը, —ուրիշ ոչինչ: Բաֆֆին, ըրի», «Եմնթի» ու «Զալալէդդինի» հեղինակարող համակրես «Արձագանքին», և այլ

աբար- Հոկտեմբերի 12-ին նշանակված էր Թիֆլիսի
աշա- նահանգական դատարանում Շովամբը գիւղի
նի մի գեղատան կապալառու պ. թէժանովի՝ «Մշակ»
կա ա- խմբագրի գէմ գանգատի գործը, մեր լրագրում
անցեալ տարբայ № 105-ի մէջ յիշեալ գեղատան
մասին տպված լուրի պատճառով։ Դատարա-

դամներ էին՝ իշխ. Բէհրութօվ և պ. Դանիլօվի: Գործը պաշտպանում էր երգուեալ հաւատարմատար պ. Սենեկերիմ Ալքուունի: Նախագահը առաջարկեց կողմերին հաշտվել: «Մշակի» խմբագիրը յայտնեց, որ անձնապէս պ. Բէժանօվի դէմ ոչինչ չունենալով, երբէք մաքում չէ ունեցել նախամտածած կերպով վիրատորել նրան, մանաւանդ որ ինքն իր ինիցիատիվով, չը սպասելով պ. Բէժանօվի կողմից որ և է հերքման, տպեցնոյն տարվայ «Մշակի» № 109-ի մէջ մի նկատողութիւն, որի մէջ ցաւակցութիւն էր յայտնում տպած լուրի մասին: Նոյն ցաւակցութիւնը կրկնեց նաև և գտատարանի առջև: Միղազրողը յայտնեց իր գոհունակութիւնը, որից յետոյ նախագահը զիմեց նրան ասելով, որ շատ լաւ է անում, որ հաշտվում է, որովհետև խմբագիրներին շատ անդամ մոլորեցնում են թղթակիցները, իսկ եթէ խմբագիրները պէտք է սպասէին մինչև որ ստացած լուրը ստուգվի կամ ճշգիր, շատ ժամանակ կանցնէր և լուրը կը կորցնէր իր թարմութիւնը, իր ժամանակակից հետաքրքրութիւնը: Ապա նախագահը յայտնեց գործի գատավարութիւնը գաղաքականից:

ՔՈՒԹԱՑԻՍԻՑ մեզ զրում են, որ այստեղ մեծ պատրաստովիւններ են տեսնված Նոցա Կայսերական Միհութիւններին բնդունելու համար:

Մեզ զրում են ՂՈՒԲԱՅԻՑ, որ սեպտեմբեր
ամսի վերջներում այդ քաղաքում ծխականները
ընտրեցին նոր երեցիոլիսին, այն է պ. Հայրապետ
Փռանգուղևանցին։ Նախկին երեցիոլի, պ. Յա-
րութիւն Ստեփանեանց, որը իր գործունէու-
թեամբ մեծ օգուտ էր տուել հկեղեցուն, մօս
հօթ տարի ծառայելուց յետոյ, այլ ևս ծառայել
չը կամննալով, հրաժարվեց իր պաշտօնից

Մայրաքաղաքի լրագիրները հաղորդում են, որ
Կուրլանդիայի լատիշներից շատերը, չունենալով
ոչինչ դրամագլուխ, չմասնալով ոչ մի լեզու, բա-
ցի լատիշերէնից, վճռել են դադթել իրանց հայ-
պատկերէնից դէպի Ամերիկա:

«Гражданинъ» լրագիրը հաղպարում է, որ ներքինս գործերի մինիստրութիւնը բանակցութիւն է սկսել Փինանսների մինիստրութեան հետ, որպէս զի վերջինը մի որոշ գումար բաց թողնէ Մայձունը խելազարների համար մի յատուկ պատասխան հիմնելու:

Այս օրերս ներքին գործերի մինչևտրի օդնական, սենատոր Պետք, հաստատեց ուստաց գլա-

ակա- ճառով համարեա երկու տարի «Արձագանքին»
կա- աշխատակից համար վելով նա ոչ մի հարցի
վրձ- մասին ոչինչ չը զբեց այդ օրդանի էջերում, քա-
ական նի որ շատ լաւ գիտեր, թէ առնուազն «միամտու-
պարո- թիւն» է պ. Յովհաննիսեանի օրդանում արծար-
սգոյն ծել այնպիսի մտքեր, ինչպիսի մտքեր որ նա
ի խակ արծարծել է «Մշակ» մէջ, մտքեր, որոնց պ.
Յովհաննիսեան՝ այս թէ այն ձևով, ուրիշների
գրչով, և նոյն խակ «Փորձի» մէջ ցոյց էր տալիս,
իսակ որ համամիտ չէ, այն «Փորձի», որին Տաֆֆի—
տայ. անուանում էր «Զակագնոյ ամսագիր»—(տես
ացնէ «Մշակ»), թէև Տաֆֆիի մահուանից յետոյ պ.
Յովհաննիսեան իրան թոյլ տուեց Տաֆֆին
«Փորձի» աշխատակից էլ անուանել, քաջ գիտե-
նալով, որ «մեռածները անլտանգ են»:—Մենք
ամենքս շատ լաւ գիտենք, որ Պատկանեան տա-
ղանդաւոր բանաստեղծ է, Պրօշեան լաւ ժողո-
վրդական վիպասան է, որ Վարդանեան և Բար-
խուղարեան լաւ թարգմանիչներ են, Սունդու-
կեան տաղանդաւոր դրամատուրգ է, և այլն.
մեծ բայց արդեօք մեր գրականութեան մէջ յայտնի
վրա. անձննք տուեցին «Արձագանքին» մի որ և
սպա- է նիւթ, գրեցին նրա համար գէթ մի-մի յօդ-
ի խ- ւած, որպէս զի ընթերցողը մի օրից մի օր կար-
իայն գրուածները մի ընդհանուր կարեսը
ր մի հարցի մասին: Նրանք չը զբեցին,—ապա էլ ուր
ոյցե- մնաց նրանց աշխատակցութիւնը Վերջապէս,
ի չըր ասեցէք ինչպատմ ենք, ինչ մի ավտօրիտետ
առաջ հասոս որաւաննութեան և մասնւի մթօ օռ.

